

Res no és el que sembla

Joan Carreras ha publicat la novel·la que en fa set de la seva producció
ELISABETH MAGRE

LA DONA DEL CADILLAC
Joan Carreras

Editorial: Proa
Barcelona, 2017
Pàgines: 328
Preu: 18,50 euros

D'entrada, una història molt lineal i sense gaire intriga: un barceloní arriba un dimecres a la tarda al poble de Mompuig amb la missió de parlar amb l'Helena Bau, directora d'un centre de meditació i propietària d'un Cadillac de gran valor. L'adolescent un xic tanoca de l'única gasolinera del poble li diu que no existeix al municipi cotxe d'aquesta opulència i que tampoc no hi ha fonda on dormir. També li deixa caure que no són gaire ben acollits els forasters, per aquells verals.

La voluntat del nouvingut no és tampoc gaire ben atesa quan demana a diferents veïns informació sobre la dona i el seu cotxe. I menys encara quan insisteix en la voluntat de pagar el dineral que calgui per aconseguir-lo. Per a la gent amb qui parla, el Cadillac no és res més que una fabulació que corre de fa temps. I si existeix, està guardat en un lloc secret: ningú del poble l'ha vist mai. El que regenta el bar i és l'amo de la gasolinera és el més molest per la presència del comprador i el seu soci de negocis poc clars li dona suport.

La narració avança lentament amb diàlegs sense gaire transcendència entre el barceloní i els veïns que es va trobant i entre aquests mateixos residents, que semblen mantenir una vida molt planera. Però petites confusions que van sorgint entre els

protagonistes agafen volada a mesura que detallets sense importància i secrets borscosos van generant contradiccions, que desconcerten el foraster i encara més alguns veïns.

L'interès narratiu va augmentant quan el comprador es veu unes hores amb la mestressa del cotxe i s'adona que hi ha gat amagat en la història d'aquest vehicle. La dona no se'l vol vendre ni per tots els diners del món. Un valor immaterial immens que no es veu, ni es mostra, ni es toca, ni es pot explicar, n'és la causa.

I arriba el moment àlgid en què res no és el que sembla. El cotxe té molts anys i se'l veu obsolet, al centre de meditació hi ha molt poca espiritualitat, la protagonista no té un passat gaire exemplar, el noi de la gasolinera no és tan tanoca com sembla, el propietari del bar té una fonda que no és una fonda, a les habitacions buides d'aquest edifici hi ha un monstre que no

ho és del tot i el soci de l'amo del bar té un valuós eixam d'abelles amb poca mel i amb un tresor amagat inquietant.

Un relat que va agafant força de mica en mica gràcies a uns diàlegs planers, simples, líquids, amb frases molt breus, que afegeixen riquesa literària a una trama ben teixida. El lector pot reviure en aquestes pàgines uns escenaris teatrals en tercera dimensió que li arrodoneixen la història, ja que, a més de llegir-la, els pot visualitzar mentalment.

La dona del Cadillac és una obra de maduresa de Joan Carreras. Una història sorprenent, uns personatges peculiars i un llenguatge ben embastat i planer, signifiquen un pas endavant en una producció novel·lística que va néixer el 1998 amb *La gran nevada* i agafa força el 2013 amb *Cafè Barcelona*, premi Ciutat de Barcelona. Una projecció que es va consolidar amb *Làliga negra*, premi Sant Jordi 2015. *

La llibertat de Pierluigi Cappello

Llibertat és una paraula sense cos; com *amor* o com *ànima*. Tanmateix, l'ésser humà brega per omplir de sentit les paraules i potser per omplir de sentit, sobretot, les paraules que no tenen cos. Això és el que fa Pierluigi Cappello (Gemona del Friül, 1967) a *Aquesta llibertat*, una novel·la breu i deliciosa d'un autobiografisme obert que ens regala esbossos molt ben perfilats d'una infantesa concreta i triada.

A partir d'una trama mínima, Cappello trenca una paraula rere l'altra i (re)crea diverses escenes del passat. Aquests frag-

ments de vida escollida configuren les diverses parts del llibre i adopten formes diverses, com ara l'apunt de dietari o la carta. Hi trobem la visió del poeta que capta l'instant i que defensa l'espontaneïtat com a mètode d'escriptura, però en darrer terme sempre arribem a la seva trobada personal amb la lectura i el que això va significar; assistim a la formació literària de l'autor des de l'adult que dona forma a les vivències de l'infant.

Aquesta llibertat és un llibre tranquil i lent, d'una respiració pausada que es permet el temps necessari del pensament; un

Pierluigi Cappello va néixer a la localitat italiana de Gemono